

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/47/2014
Identifikačné číslo spisu:	6012200418
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6012200418.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu Ing. R. S., bytom R., zastúpený advokátom JUDr. Milan Cibík, AK so sídlom Tomášikova 4, 821 03 Bratislava, proti žalovanému Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra vnútra SR, č.p.: SLV-PS-PK-9/2012 zo dňa 7. marca 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S 122/2012-87 zo dňa 28. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S 122/2012-87 zo dňa 28. marca 2014 m e n í tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-9/2012 zo dňa 7. marca 2012 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil napadnuté rozhodnutie Ministra vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „SR“), č.p.: SLV-PS-PK-9/2012 zo dňa 7. marca 2012, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bol potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 507 zo dňa 5. decembra 2011 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že napadnuté rozhodnutie je dostatočne odôvodnené, so všetkými povinnosťami bol žalobca riadne oboznámený, a teda vedel aké následky v

pripade ich porušenia môže očakávať. Jeho konanie je vzhľadom na sprísnené opatrenia na elimináciu negatívnych javov PZ o zmiernenie negatívneho ohlasu verejnosti na používanie alkoholických nápojov príslušníkmi PZ, krajne nezodpovedné a odporujúce obsahu služobnej prisahy. Žalovaný v priebehu šetrenia preukázal, že žalobca v rozhodnom čase vykazoval znaky požitia alkoholického nápoja, čo ani žalobca nepopiera. Ďalej sa krajský súd stotožnil so správnosťou žalovaného, že pokiaľ bol za tento čin žalobca potrestaný aj disciplinárnym opatrením, nie je to dôvodom na to, aby nemohol byť v samotnom konaní, ktoré je od disciplinárneho konania nezávislé, prepustený zo služobného pomeru. V danom prípade nemožno vec hodnotiť, že by bol žalobca dvakrát postihnutý za ten istý skutok. V tejto súvislosti žalovaný správne poukázal na ustálený právny názor NS SR, ktorý jednoznačne uviedol, že prijatie disciplinárneho opatrenia samo o sebe nevylučuje aby nadriadený voči policajtovi prijal aj personálne opatrenie podľa citovaných zákonných ustanovení. Vyjadrenie odborového zväzu nie je stanoviskom, ktorým by bol minister vnútra viazaný. Aktívne a svedomité plnenie úloh žalobcom sa nemôže považovať za ospravedlnenie protiprávneho konania žalobcom. Podľa názoru krajského súdu sa žalovaný vysporiadal so všetkými relevantnými argumentmi žalobcu.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že žaloba sa zamieta, dôvodiac tým, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň namietal, že sa nevysporiadal so všetkými ním namietanými skutočnosťami.

Je toho názoru, že rozhodnutie žalovaného, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru je v zjavnom nepomere k ním vykonanej práci, keďže nebol nikdy disciplinárne potrestaný a nemal problém s používaním alkoholu. Len odôvodnenie, že svedomité plnenie povinností a dôsledné dodržiavanie služobnej disciplíny je základnou povinnosťou každého príslušníka PZ a preto ním nemožno ospravedlniť protiprávne konanie bez konkrétneho odôvodnenia, v čom má konkrétne spočívať ujma dôležitým, záujmom štátnej služby v prípade jeho ponechania v služobnom pomere nespĺňa náležitosti riadne odôvodneného rozhodnutia ako základnej podmienky každého zákonného rozhodnutia, pričom práve naplnenie tejto podmienky je predpokladom pre prepustenie zo služobného pomeru a pokiaľ sa touto skutočnosťou žalovaný dôkladne nezaoberal, takisto ako ani prvostupňový súd, má za to, že sa jedná o arbitrážne rozhodnutie. V rámci hodnotenia a stanoviska odborového zväzu bolo konštatované, že vykonával náročné analyticko-metodické funkcie, povinnosti policajta si plnil na veľmi dobrej profesionálnej úrovni. Žiadal, aby sa do úvahy vzala skutočnosť, že aj na priek tomu, že v dychovej skúške na prítomnosť alkoholu bola zistená koncentrácia alkoholu, do služby nastupoval s vedomím, že alkohol, ktorý použil predchádzajúci deň, sa v tele už odbúral. Za žiadnych okolností na pracovisku alkohol nepoužil.

Vzhľadom na uvedené žiadal, aby najvyšší súd zmenil rozhodnutie tak, že ho zruší a vráti žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 19.06.2014 uviedol, že zhromaždenými dôkazmi bolo v dostatočnom rozsahu preukázané protiprávne konanie, ktorého sa žalobca dopustil. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na súdnu prax Ústavného súdu SR, podľa ktorej „na ústavnosť odôvodnenia nie je totiž potrebné, aby sa v ňom uvádzali odpovede na všetky, a to aj nepodstatné a pre vec bezvýznamné okolnosti alebo návrhy účastníka konania, aj keď účastník konania ich vníma ako relevantné“ (uznesenie ÚS SR č.k. IV. ÚS 150/03-41 zo dňa 27.08.2003). Ďalej poukázal na to, že odvolací orgán nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu a samostatne hodnotí vec zo skutkovej a právnej stránky. Je toho názoru, že posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti je predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prisahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože by tým vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží.

Pokiaľ ide o naplnenie zákonných podmienok, ktoré vyžaduje ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., žalovaný uviedol, že zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy spočívalo v tom, že žalobca nebol čestný a disciplinovaný, keď do výkonu štátnej služby nastúpil a túto aj vykonával pod

vplyvom alkoholu. Konal tak aj napriek tomu, že bol oboznámený so sprísnenými opatreniami v súvislosti s požívaním alkoholických nápojov na miestach výkonu štátnej služby i mimo týchto miest a nenastupovaním pod ich vplyvom do výkonu štátnej služby. Dodal, že zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti spočívalo v tom, že žalobca nevykonával riadne štátnu službu, keď počas nej svedomite neplnil úlohy uložené mu zákonom (§ 136 písm. d/ cit. zákona) a internými aktmi riadenia. Žalobca porušil tiež zvlášť hrubým spôsobom základné povinnosti policajta uvedené v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ cit. zákona.

Žalovaný ďalej uviedol, že splnená bola aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorá spočíva v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ. Základnou povinnosťou každého príslušníka PZ je svedomité plnenie služobných povinností a dôsledné dodržiavanie služobnej disciplíny, preto ním nemožno ospravedlniť protiprávne konanie, akého sa žalobca dopustil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Najvyšší súd z administratívneho spisu zistil, že napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu a súčasne potvrdil personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 507 zo dňa 5. decembra 2011, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že dňa 13.10.2011 žalobca nastúpil do výkonu štátnej služby a túto aj vykonával pod vplyvom alkoholu a súčasne nevykonával riadne štátnu službu, keď počas nej svedomite neplnil úlohy uložené mu zákonom, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť, a zároveň nebol čestný a disciplinovaný.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 189 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. sa služobný pomer končí aj prepustením.

Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie o prepustení musí byť vyhotovené písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné.

Podľa § 233 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si pre rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v

prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka.

Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 241 ods. 1, 2, 3, 4, zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnoti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodol.

Poučenie o odvolaní obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné, alebo či sa možno proti nemu odvolať, v akej lehote a u ktorého oprávneného orgánu.

Úlohou krajského i najvyššieho súdu v konaní bolo posúdiť, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom a či konaním žalobcu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. z hľadiska závažnosti možného negatívneho vplyvu v služobnom pomere.

Podmienkami prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. sú jednak 1/ porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jednak 2/ jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa názoru najvyššieho súdu interné akty, ktoré žalovaný aplikoval pri rozhodovaní u žalobcu prepustený zo služobného pomeru, (nariadenie ministra vnútra SR č. 18/2008 a usmernenie č.p.: SPC 625/1-2005), ktoré boli vydané pre potreby personálnych konaní ukladajú orgánu s personálnou právomocou povinnosť posúdiť, či by ponechanie policajta v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov služby, keďže zo samotného zákonného predpokladu posúdenia tejto okolnosti vyplýva, že nie každé porušenie služobnej prísahy, alebo porušenie služobnej povinnosti má vždy taký charakter, aby odôvodňovalo prepustenie zo služobného pomeru.

Je potrebné zdôrazniť, že správny orgán, v každom konkrétnom prípade má zvážiť všetky okolnosti prípadu, ktorú sú u každého posudzovaného policajta odlišné a preto by sa mali celkom logicky líšiť a dôsledky tohto uváženia. Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom vysloveným v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave č. 2S/142/12-38, že pevnosť služobného vzťahu medzi štátom a jednotlivým policajtom by mala byť priamo úmerná aj dĺžke trvania a kvalite služobného pomeru policajta. Je totiž vo verejnom záujme, aby v policajnom zbore pracovali skúsení profesionáli, ktorých kariéra dáva záruku kvalitného a zodpovedného výkonu štátnej služby. Schopnosť odlišiť individuálne a ojedinelé ľudské zlyhanie od dôležitých záujmov štátnej služby, nie je prejavom slabosti ale spravodlivosti.

Z uvedeného vyplýva povinnosť konajúceho správneho orgánu dostatočne jasne a logicky objasniť svoju správnu úvahu a vysvetliť, ako sa vysporiadal s konkrétnymi zisteným skutkovým stavom pri posúdení závažnosti porušenia povinnosti žalobcu v protiklade s konkrétnymi okolnosťami prípadu ako aj osobou príslušníka PZ, či dané porušenie služobnej prísahy je tak závažné aby mal pristúpiť najprísnejšej forme

možného postihu. Žalovaný takto nepostupoval, naopak svoju povinnosť vysporiadať sa v odôvodnení so všetkými relevantnými námietkami žalobcu, nahradil všeobecnými a nedostatočne odôvodnenými závermi z, ktorých vyplýva iba to že žalobca sa dopustil porušenia služobnej prísahy pričom sa však nevysporiadal sa vôbec s okolnosťami za ktorých k porušeniu prišlo, otázkou úlohy žalobcu v služobnom procese za okolnosti keď bol skutok zistený, a už vôbec sa nevysporiadal zo skutočne rozsiahlymi pozitívnymi služobnými hodnoteniami a oceneniami žalobcu a možným predpokladom posúdenia miernejšieho sankcionovania, ako dostatočným opatrením na zabezpečenie nápravy a postihu, pričom neodôvodnila ani okolnosť, prečo neprihliadol na stanovisko Rady odborového zväzu polície SR, ktorá žalobcu ohodnotila veľmi kladne a navrhovala podstatne miernejší prístup. Dá sa konštatovať, že zdôvodnenie rozhodnutia žalovaného v žiadnom prípade neposkytuje oporu výroku rozhodnutia, žalovaný pri formulácii odôvodnenia svojho rozhodnutia nedbal na jeho presvedčivosť a nevysvetlil náležite svoj názor na rozhodujúcu okolnosť konania o prepustení zo služobného pomeru, t.j. či by ponechanie policajta v služobnom pomere bolo na úkor dôležitých záujmov služby.

Na základe uvedeného odvolací súd považoval za dôvodné rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia vzhľadom na nedostatok dôvodov. V ďalšom konaní bude potrebné presne vymedziť skutkovú podstatu porušenia zákona s uvedením rozhodujúcich skutočností a ich vzájomnej príčinnej súvislosti tak, aby presne naplnili všetky znaky použitých zákonných ustanovení.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 250k ods. 1 OSP v spojení s ust. § 224 ods. 1 OSP za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Žalobca v odvolacom konaní úspech mal, ale trovy konania mu neboli priznané nakoľko si žiadne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.